Lietas Nr. C24190313
Lietas arhīva Nr. C-0850-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2014.gada 20.maijā

Ogres rajona tiesa

tiesnesis A.Naglis

ar tiesas sēdes sekretāri K.Ūdrīti-Rāznu,

izskatot atklātā tiesas sēdē civillietu AS „Latvenergo" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu,

konstatēja

2013.gada 13.decembrī akciju sabiedrība „Latvenergo" (turpmāk – prasītāja) cēlusi Ogres rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/(turpmāk – atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka pušu starpā 2007.gada 8.martā noslēgts līgums par elektroenerģijas piegādi atbildētāja būvlaukumam /Nosaukums B/-10, Birzgales pagastā, Ķeguma novadā.

Lietojot elektroenerģiju, atbildētājam bija pienākums laicīgi maksāt par patērēto elektroenerģiju.

Atbildētājs nav pilnībā norēķinājies par patērēto elektroenerģiju, kā rezultātā par laika posmu no 2010.gada 1.maija līdz 2011.gada 8.februārim ir izveidojies neapmaksāts elektroenerģijas uzkrājums par kopējo summu Ls 552,83.

2013.gada 12.martā atbildētājs tika brīdināts par parāda samaksu un viņam tika dots termiņš parāda apmaksai līdz 2013.gada 10.aprīlim. Uz nosūtīto brīdinājumu atbildētājs nereaģēja, parādu neapstrīd, līdz ar ko viņa rīcība vērtējama kā piekrišana parādam. Līdz prasības iesniegšanas dienai parāds nav samaksāts.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja parādu Ls 552,83, likumiskos 6% no parāda summas, kas sastāda Ls 66,34, kā arī tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota uz 2011.gada 29.novembra LR MK „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumu" Nr.914 27., 29.punktu, 2009.gada 21.jūlija LR MK „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumu" Nr.793 29., 31.punktu, 2007.gada 26.jūnija LR MK „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" Nr.452, Civillikuma 863., 927., 1432., 1763., 1765., 1770., 1775., 1779., 1811., 2021., 2107., 2109., 2033.pantu.

Prasītājs lūdz tiesu, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2013.gada 17.decembrī atbildētājam nosūtīts paziņojums par lietas ierosināšanu kopā ar prasības pieteikumu, lūdzot atbildētāju sniegt rakstveida paskaidrojumus par celto prasību. Noteiktajā termiņā, kā arī līdz lietas izskatīšanas dienai rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti.

Tiesas sēdē prasītājas AS „Latvenergo" pilnvarotā pārstāve nav ieradusies, ir saņemts lūgums skatīt lietu bez prasītājas pārstāves klātbūtnes , prasību uztur saskaņā ar prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem un lūdz to apmierināt.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, tiesu par saviem neierašanās iemesliem nav informējis, kā arī nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu, kaut gan atbildētājam par tiesas sēdes laiku un vietu tika paziņots likumā noteiktajā kārtībā- nosūtot pavēsti uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu.

Tādējādi, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tiesa uzskata, ka, saskaņā ar minētā likuma 156.panta pirmo daļu, lieta izskatāma bez pušu klātbūtnes.

Novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, bet atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības nav sniedzis paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību un nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1511.pants nosaka, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

No lietas materiāliem redzams, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāvēja līgumattiecības par elektroenerģijas piegādi un lietošanu objektā, ko pierāda 2011.gada 16.marta rēķini par elektroenerģijas piegādi un lietošanu. Tiesai nav pamata apšaubīt minēto rēķinu autentiskumu, jo minētie rēķini no atbildētāja puses nav tikuši apstrīdēti.

Tiesa uzskata, ka starp pusēm pastāvošās līgumiskās attiecības par elektroenerģijas piegādi un lietošanu apbūves gabalā, ir atbilstošas Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, kā neapstrīdēts tas ir spēkā esošs un pusēm saistošs. Līdz ar to, saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, pušu tiesīgi noslēgtais līgums uzliek, gan prasītājam, gan arī atbildētājam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

No prasības pieteikumā minētā un lietas materiālos esošajiem rēķiniem redzams, ka prasītāja uzņemtās saistības ir izpildījusi pilnā apmērā, taču kā norādīts prasības pieteikumā, atbildētājs savu pienākumu veikt samaksu noteiktajā termiņā saskaņā ar izrakstītajiem rēķiniem, nav veicis.

No prasības pieteikumam pievienotajiem rēķiniem redzams, ka uzkrātā parāda summa sastāda Ls 552,83.

Civillikuma 1828.pantā norādīts, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad 2013.gada 12.martā atbildētājam tika nosūtīts brīdinājums, ar kuru atbildētājs brīdināts par parāda Ls 552,83 apmērā samaksu līdz 2013.gada 10.aprīlim (lietas 9.lapa). Kā norādīts prasības pieteikumā, tad pēc brīdinājuma nosūtīšanas atbildētājs parāda samaksu nav veicis.

Civillikuma 1765.pants nosaka, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir septiņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, - seši procenti no simta gadā. Saskaņā ar Civillikuma 1763.panta 1.punktu procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs nav apstrīdējis prasības pieteikumu, kā arī nav par to sniedzis rakstveida pierādījumus, tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas iesniegtos rakstveida pierādījumus, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams parāds Ls 552,83 un likumiskie procenti Ls 66,34 apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ievērojot minēto, tiesas arī atzīst, ka ir nosakāmas prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no neapmaksātās pamatparāda summa par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi - samaksātā valsts nodeva EUR 132,16 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70, kopā EUR 136,86.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma $204.^{1}$ panta pirmo daļu, taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Tiesa atzīst, ka atbildētājam sprieduma labprātīgai izpildei nosakāmas 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41., 92.-97., 189.-193., 195., $204.^{1}$ un $250.^{26}$ pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „Latvenergo", reģistrācijas Nr.40003032949, pamatparādu EUR 786,61, likumiskos procentus EUR 94,39 un tiesas izdevumus EUR 136,86, bet pavisam kopā piedzīt EUR 1017,86 (viens tūkstotis septiņpadsmit eiro un 86 centus).

Atzīt AS „Latvenergo" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/ sešus procentus gadā no pamatparāda EUR 786,61 summas, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību Ogres rajona tiesā.

Tiesnesis A. Naglis